

frequenter in cōpositis hiatus prohibendi causa: ut ex re & agō dicimus redigo redarguo: Item ex pro & est cōponit prodest. Subtrahitur etiam a modernis qum sequens syllaba ab.s. & alia consonante incipit: ut ascendo; aspicio; aspiro; asto;

DE.E. Littera:

Littera uocalis est: & nonnullas etiam mutationes aliquando accipit. Nam Quintiliāno teste Mes falla in li.de.s. littera sibe & quase, e, littera terminata descripsit. Idq; etiam in multorū libris se compērisse testatur. Quin & Titum Liuum ita his usum; ex Pædiano dicit se legisse: qui & ipse eum ut ait se quebat. At cōstat nos illas in.i. litteram cōmutasse. Quid q̄ here pro aduerbio.e, littera tēpore Quītiani: ut idem ipse arrestat terminabat: q̄ uetustiores.i. littera terminasse dicit: ut in ueterū comicorū libris etiā tunc quoq; inueniri dixit: ut here ad me uenit. Idemq; in epistolis Augusti: quas sua māu scripsit aut emēdauit deprehendi asseruit. Nos uero ueterū scriptorū: Augustiq; ipsius scripturam: & non Quintilianī nō tēpore obseruamus: atq; i. littera heri finimus. Iuuēalis autē qui tempore ipsius Quintiliani fuit: here secūdū eius ætatis cōsuetudinē. e, littera finiuit: cum in tertia satyra ait. Res hodie misnor est here q̄ fuit. atq; eadē cras. Similiter Martialis libro primo epigrāmatum: Et positum est nobis nil here præter aprum. Idem in.iiii. Cur here quod dederashodie puer Hylle negasti: & aliis in locis pluribus. Quid q̄ a uetustioribus teste eodē Quintiliāo. e, quoq; i. aliis q̄ multis dictiōibus. i. loco fuit & scribebat: ut Menerua leber magester: quæ deinde scripsimus. Nonnūq; uero & quod p.o. scribimus per. e. antiqui noltri teste Festō scribebant: ut quando pro quando die quinte pro quinto: die quarte p quarto. Pomponius in atellana quæ metui ascribitur: Dies hic sextus cum nihil ægi die quarte moriar fame: Sed id p̄cipue teste Gellio libro.vii. noctiū atticar̄ in præteritis more græcorum obseruabat. Nam græci in quadam specie præteriti temporis: qd̄ τωρακει μενον appellant: secundā uerbi literam i.e. pleruñq; uertūt: ut γραφω γεγραφατυπτω δετυφα: sic noltri mordeo non momordi cū.o. sed cū.e. memordi dicebant. Q... Ennius in satyrismeum inquit nō est: at si me canis memorde rit. Laberius in gallis de integro patrimonio meo centū milia nummū memordi. Idē. P. Nigidius. Idē Plautus diuersis in locis obseruauere. Similiter posco non poposci declinabant sed peposci. Valerius Antias libro animalium. xlvi. denique Lucinius. tr. pl. per duellionis ei diē dixit: & comitiis diem. a. M. Martio p̄t̄ prof̄ peposcit. Sicq; eā teste Gellio. M. Tullius &. C. Cæsar. mordeo memordi: pungo pepugi: spōdeo spespōdi dixerūt. Item & ubi nos. u. uetustiores teste Papyriano s̄epissime. e. scriptitabant: Auger pro augur: augeratus pro auguratus. Cato etiā Censorinus Quintiliāno teste dicam & faciā dīce face scripsit: eūdemq; in cæteris modū quæ similiter cadūt illū obseruasse dixit: ut i. ueteribus eius libris rettulit apparere: per deriuationes ēt̄ teste Prisciano transit. e: correpta in.a; corrētam: ut reor ratuſ: sero satus: in.e. p̄ductam ut lego legi: in.i. similiter ut lego diligo. Fides progenere cithare fiducia & fidicē: nec facit fidis in singulari quēadmodū uoluit Priscianus: quod ab antiq; in auditū est: ut infra i. dictione apes ostendemus. Transit. & i.o. ut tego toga. in.u. ut omnia uerba secūdæ coniugationis: quæ in ui diuinas syllabas formant p̄teritum: & i.xi. deficiunt i. supinis ut horreo horru: rubeo rubui: tepō tepui: ferbeo ferbui: ego egui. frigeo frigui: rigeo rigui: & cætera.

DE.F. Littera

Litteram semiuocalem esse antiqui grammaticæ scriptores asseruerunt: eo q̄ a uocali incipit: & i se ipsum terminatur: quib; Priscianus non a sentiē mutam esse uoluīt. Tum quia loco mutæ iā ponitur: hoc est. p. & .h. Tum quia terminalis nominum minimie cōperitur: & semiuocalis necessario nomina terminet. Tum quia ante.l. & .r. in eadem syllaba ponitur: qui locus mutarum est dumtaxat. Tum etiam quia communem ante easdem litteras positam uocalem facit. Sed hæc hactenus. Verum ut ab exordio huius litteræ: hoc est per quem modum ad nos uenerit procedamus. Habeant antiqui æoles litteram. hanc: quæ quia duplicit gammae figuram detinebat: ut & nunc detinet digamma a p̄lerisq; ex nostris cognominata fuit: a nonnullis uero sibi hoc nomen datum fuit: quod apud æoles prius habebat: uidelicet. uau. ab ipsius uoce profectum teste Varrone & Didymo: qui id ei nōm̄fuisse ostendūt. Hanc igitur litteram auctores nostri p̄ maxima nostrarum dictionum comoditate ab æolibus eo pro loco accæperunt: quo nos nunc. u. consonantem habemus: & eundem prorsus sonum cum. u. consonante qua nunc utimur: & tunc quoque ipsum. f. nos habuissē: cū Priscianus: tum alii plures artis grāmatiæ scriptores attestantur. Verum cum dictiones nostras: & quæ ex græcis accæperamus: nostri ut antiq; s̄imi græcorum primitus pro. ph. aspiratum & nullasper. f. scriberemus: uisum est postea ut inter dictiones nostras & græcas differentia notaretur loco. ph. in dictionibus nostris digamma. f. accipere: in græcis uero antiquam per. ph. scripturā obseruare. Itaq; loco. f. digamma posuerunt nostri auctores. u. consonantem: quia teste Papyriano affinitatem in. sono habere uidebatur: & digamma ipsum cū alto sono in dictionibus latini loco. ph. scribi statuerint. Post hæc autem & nostri ferunt auctores uoluit Claudio Cæsar pro. u. consonante ipsum digamma inuersum hac scilicet figura q̄ transcribendum es se: ut ppriam haberemus l̄sam ubi. u. consonantem facimus: idq; nos ipsi Romæ q̄bus dā in locis scribūt asperius: ut ser̄us p̄ seruus: julgus p̄ uulgus: q̄xit p̄ uixit: e q̄bus hoc unū epitaphiū inseruissēt. DIS. MANIBVS SACRVM SECUNDVS. IXIT. MENS. IX. DIES. XXVI. PETRONIA. NOE SOROR. EIVS. IXIT. ANNVM. MENS. III. DIES. XII. HIC. SEPVLTI: SVNT. Sed q̄uis illi recte uisū sit. Consuetudo tamen antiqua supauit. Nāneq; hanc solā sed tres litteras Claudio ip̄e teste Cornelio Tacito prioribus nostris adiecit: quæ usui imperitante eo fuerunt. post oblitteratæ: et ut idem at